

пріателите на-дшата ми: нека се покръватъ со съз
укоръ и срамъ снїа които искатъ злото ми.

14 Азъ скаже съмога ще се надамъ, и ще при-
тварамъ на сичките похвалы Твои.

15 Устата ми ще извѣстяватъ правдыната
Твоя (и милостивното) спасеніе Твое като денъ:
защото (съ толко съ щото) не можемъ да (ги)
изброймъ.

16 Ще ходимъ со силата на-Господа Бога: ще
поменявамъ правдыната Твоя, Тебе єдина го.

17 Боже, Ты си ме научилъ въ младостъ моя:
дори и до сега извѣстявахъ чудесата Твои.

18 Не встави ме нико до старостъта и преста-
рѣніето, Боже, до гдѣто да извѣстимъ мышцата
Твоя въ (този) родъ, силата Твоя въ сичките по-
томци.

19 Защото правдыната Твоя. Боже, (е) пре-
возвъщена: защото си направилъ голѣми нѣща,
Боже, кой ли (е) приличенъ на Тебе?

20 Който ми си показвалъ скорби многи и
бѣдствїя, (и) пакъ си ме вживотворилъ, и въ
дѣлките на-землата пакъ си ме извадилъ?

21 Умножилъ си величіето мое, и възкръдалъ си
се та си ме утѣшилъ.

22 И азъ, Боже мой, ще славословимъ со съз
оранъ псаломский Тебе, (и) истината Твоя: въ Тебе
ще пѣснопоемъ въ гласли, сватый, Іералиевъ.

23 Ще са радватъ устните ми, когато Ти
пѣснопоемъ: и дшата ми, които си избавилъ.

24 Я юще азъко ми като денъ ще са побѣда
правдыната Твоя: защото испревратихасе, защото
посрамихасе снїа които искатъ злото ми.